

Αριθμός απόφασης 999/2018

ΤΟ
ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
(ΤΜΗΜΑ Δ')

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 10 Νοεμβρίου 2017, ημέρα Παρασκευή και ώρα 12:00', με δικαστή την Βασιλική Βακούλα Πρωτοδίκη Δ.Δ. και γραμματέα την Σουλτάνα Λουλούδη, δικαστική υπάλληλο.

Για να δικάσει την ανακοπή με χρονολογία κατάθεσης 21-10-2011 (α.κ.β.: 371/21-10-2011),

του αθλητικού σωματείου με την επωνυμία "Γυμναστικός Σύλλογος Ο ΗΡΑΚΛΗΣ", που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη (οδός τον οποίο παραστάθηκε ο Πρόεδρος του Συλλόγου ουσίου του δικηγόρου Μιχαήλ Γιάμπαστου,

κατά του Ελληνικού Δημοσίου σόδων, ως εκπροσώπου του Ελληνικού Δημοσίου, η οποία εκπροσωπείται από τον Προϊστάμενο της Γ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης και ήδη Δ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, ο οποίος παραστάθηκε δια της Δικαστικής Πληρεξουσίας του Νομικού ου, η οποία δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο, αλλ οβολή της από 7-11-2017 δήλωσης (άρθρο 133 π., το άρθρο 29 παρ. 1 του ν. 2915/2001).

Κατά τη συζήτηση, ο διάδικος που παραστάθηκε στο ακροατήριο ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης ανακοπής έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. το 1185726 Σειράς Α' ειδικό έντυπο).

2. Επειδή, με την ανακοπή αυτή ζητείται, παραδεκτώς, η ακύρωση της 4584/5-11-2011 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Βασιλείου Τσιομπλίκα, με την οποία, σε εκτέλεση της 56/2011 έγγραφης παραγγελίας της Προϊσταμένης της Γ' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, επιβλήθηκε κατάσχεση σε έκταση του ανακόπτοντος σωματείου, εμβαδού 30.107,20 τ.μ., με τα επ' αυτής οικοδομήματα, η οποία βρίσκεται στο Δήμο Θεσσαλονίκης. Η κατάσχεση αυτή έγινε για να ικανοποιηθεί χρέος του σωματείου προς το Ελληνικό Δημόσιο ύψους 18.354.108,99 ευρώ.

3. Επειδή, στο άρθρο 109 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζεται ότι "Δεν επιτρέπεται η

Αριθμός απόφασης 999/2018

μεταβολή του περιεχομένου ή των όρων διαθήκης, κωδικέλλου ή δωρεάς, ως προς τις διατάξεις τους υπέρ του δημοσίου ή υπέρ κοινωφελούς σκοπού”, στο δε άρθρο 96 παρ. 1 του α.ν. 2039/1939 (ΦΕΚ 455, Α) ότι περιουσία διατιθέμενη διά πράξεως εν ζωή ή διά διατάξεως τελευταίας βουλήσεως προς εκπλήρωση ειδικού κοινωφελούς σκοπού, η εκτέλεση του οποίου ανατίθεται διά της συστατικής πράξεως εις υφιστάμενα ιδρύματα, σωματεία, πάσης φύσεως οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως, νομικά πρόσωπα κ.λπ. άνευ ειδικωτέρου καθορισμού τρόπου διοικήσεως, αποτελεί κεφάλαιο αυτοτελούς διαχειρίσεως διακεκριμένης της λοιπής περιουσίας αυτών. Εξ άλλου, κατά το άρθρο 175 του Αστικού Κώδικα, η διάθεση αντικειμένου είναι άκυρη αν ο νόμος την απαγορεύει. Κατά την έννοια των παρατεθεισών διατάξεων, περιουσία που διατίθεται, με δικαιοπραξία εν ζωή ή με διάταξη τελευταίας βουλήσεως, για την εκπλήρωση ειδικού κοινωφελούς σκοπού, η εκτέλεση του οποίου ανατίθεται σε υφιστάμενα ιδρύματα, σωματεία κ.λπ., συνιστά μορφή ομάδας περιουσίας η οποία ανήκει μεν κατά κυριότητα στο λήπτη αυτής, έχει όμως ορισμένο σκοπό, ήτοι τον κοινωφελή σκοπό που ορίσθηκε με τη βούληση του διαθέτη της περιουσίας αυτής. Ως εκ τούτου, η διάθεση ή ανάλωση της περιουσίας αυτής, για σκοπό διαφορετικό από εκείνον, για τον οποίο έχει ταχθεί, αντίκειται όχι μόνο στη ρηθείσα διάταξη του άρθρου 96 παρ. 1 του ν. 2039/1939 (η οποία εξακολουθεί να ισχύει και μετά την εισαγωγή του Α.Κ., σύμφωνα με το άρθρο 101 του Εισαγ. Νόμου αυτού - βλ. και ΣΕ 1871/1993) αλλά και στη διάταξη του άρθρου 109 παρ. 1 του ισχύοντος Συντάγματος, με την οποία διασφαλίζεται η βούληση του διαθέτη για το σκοπό που διατίθεται η περιουσία αυτή (πρβλ. και ΣΕ 1871/1993, 188/1992). Περαιτέρω, η διάθεση της περιουσίας αυτής, προκειμένου να επιτευχθεί σκοπός διαφορετικός από εκείνον που όρισε ο διαθέτης, είναι άκυρη, κατά το άρθρο 175 του Α.Κ., αφού απαγορεύεται από το νόμο και από την ως άνω συνταγματική διάταξη. Ως διάθεση δε νοείται, για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών και αυτή που επιχειρείται από τους δανειστές του λήπτη της περιουσίας με κατάσχεση και αναγκαστική εκτέλεση, εκτός αν πρόκειται για χρέη που δημιουργήθηκαν από τη διαχείριση της αφεθείσης περιουσίας και τη συναφή δραστηριότητα προς επίτευξη του ειδικού αυτού σκοπού. (βλ. ΣτΕ 283-285/2002, 65/1998).

4. Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 7 παρ. 9 του ν. 2725/1999 (Φ.Ε.Κ. Α' 121) ορίζεται ότι: “Η κατά οποιονδήποτε τρόπο μερική ή ολική εκποίηση και αλλαγή χρήσης των αθλητικών εγκαταστάσεων των σωματείων απαγορεύεται. Κατ' εξαίρεση, αν οι παραπάνω εγκαταστάσεις δεν καλύπτουν ή δεν εξυπηρετούν πλέον τις αγωνιστικές ανάγκες του σωματείου ή υφίσταται άφευκτη ανάγκη, επιτρέπεται η εκποίησή τους για την κατασκευή ή απόκτηση νέων που πληρούν τις ανάγκες του ή η αλλαγή χρήσης. Αποκλειστικά αρμόδιο να

Αριθμός απόφασης 999/2018

βεβαιώσει τα ανωτέρω καθίσταται το κατά το άρθρο 825 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας δικαστήριο. Η αίτηση υποβάλλεται από τη διοίκηση του σωματείου, ύστερα από απόφαση της γενικής συνέλευσής του, που λαμβάνεται με πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) των μελών του.”.

5. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Σε βάρος του ανακόπτοντος γυμναστικού συλλόγου συντάχθηκε, σε εκτέλεση της 56/2011 έγγραφης παραγγελίας της Προϊσταμένης της Ι Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, η 4584/5-11-2011 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Βασιλείου Τσιομπλίκα, για χρέη του συλλόγου αυτού προς το Ελληνικό Δημόσιο ανερχόμενα στο ποσό των 18.354.108,99 ευρώ και προερχόμενα από Φ.Π.Α., πρόστιμα Κ.Β.Σ., Φ.Α.Π. και πρόστιμα μητρώου. Με την προσβαλλόμενη έκθεση, κατασχέθηκε έκταση εμβαδού 30.107,20 τ.μ. (τέως Ισραηλιτικά Νεκροταφεία), με τα επ' αυτής οικοδομήματα, η οποία περικλείεται από τις οδούς Αγίου Δημητρίου, 3ης Σεπτεμβρίου και Στ. Κυριακίδη, που βρίσκεται στη Δημοτική Ενότητα Θεσσαλονίκης, του Δήμου Θεσσαλονίκης, Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης, περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας και η οποία περιήλθε στον ως ανακόπτοντα γυμναστικό σύλλογο για το σκοπό ανεγέρσεως γηπέδου και για καμία άλλη χρήση εκτός αθλητικών εγκαταστάσεων, με το 42.402/10-2-1959 πωλητήριο του Υπουργείου Οικονομικών, που μεταγράφηκε νόμιμα στα Βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Θεσσαλονίκης, στον τόμο 220 και αριθμό 428. Η παραχώρηση του εν λόγω ακινήτου του Ελληνικού Δημοσίου προς τον ανακόπτοντα γυμναστικό σύλλογο συντελέστηκε βάσει της διατάξεως του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 3800/1957 (Φ.Ε.Κ. Α' 256), όπου ορίστηκε ότι: “Κατά παρέκκλιση των κειμένων περί εκποιήσεως των δημοσίων κτημάτων διατάξεων επί σκοπώ αναπτύξεως του Ελληνικού Αθλητισμού, επιτρέπεται η παραχώρησις εις τον εν Θεσσαλονίκη Αθλητικόν Σύλλογον “Ο Ηρακλής” τμήματος εκ τ.μ. 30.640 του εν θεσσαλονίκη υπ' αριθ. Β.Κ. 1340 ακινήτου του δημοσίου (τέως Ισραηλιτικών Νεκροταφείων) επί αποκλειστικώ σκοπώ χρησιμοποίησεως τούτου ως αθλητικού γηπέδου, αντί τμήματος καθορισθησομένου δι' αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου. Διά της ίδιας αποφάσεως θέλουσι καθορισθή και οι όροι της καταβολής αυτού. Η παραχώρησις θέλει συντελεσθή διά παραχωρητηρίου εκδοθησομένου υπό του Υπουργείου Οικονομικών.”. Η συγκεκριμένη έκταση χαρακτηρίστηκε και στο ρυμοτομικό σχέδιο Θεσσαλονίκης ως χώρος αθλητικών εγκαταστάσεων με την ΔΠ/ΠΜ35263 σχετ. 16998 από 8-10-1986 απόφαση του Νομάρχη Θεσσαλονίκης, ενώ με τις διατάξεις των άρθρων 21 παρ. 2 του ν. 2947/2001 και 44 του ν. 4067/2012 (Νέος Οικοδομικός Κανονισμός) προβλέφθηκαν και περαιτέρω παρεμβάσεις και

Αριθμός απόφασης 999/2018

χρήσεις στην επίδικη έκταση. Ήδη, ο ανακόπτων σύλλογος, με την κρινόμενη ανακοπή και το από 15-11-2017 νομίμως κατατεθέν υπόμνημά του ζητάει την ακύρωση της ανωτέρω έκθεσης κατάσχεσης, προβάλλοντας ότι το ως άνω ακίνητο που περιγράφεται στην έκθεση κατάσχεσης αποτελεί αποκλειστικά αθλητική εγκατάσταση, ήτοι εκτός συναλλαγής πράγμα, προστατευόμενο από το Σύνταγμα, τον αθλητικό νόμο, τον Αστικό Κώδικα και το νόμο 3068/2002, με αντικείμενο που έχει ταχθεί ήδη από το νόμο 3800/1957 και την κατ' εφαρμογή αυτού σύμβαση παραχώρησής του στην άμεση εξυπηρέτηση ειδικού δημόσιου σκοπού, ενώ δεν έχει απολέσει την ιδιότητα του εκτός συναλλαγής πράγματος, προορισμένου αποκλειστικά για το δημόσιο σκοπό του συνταγματικά προστατευμένου αθλητισμού. Υποστηρίζει ότι επίδικη αθλητική εγκατάσταση δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναγκαστικής εκτέλεσης για οφειλές προς το Ελληνικό Δημόσιο, αφενός μεν διότι έτσι παύει ουσιαστικά να λειτουργεί το σωματείο, αφού θα του αφαιρεθεί το μοναδικό ακίνητο που του παραχωρήθηκε για την πραγμάτωση του σκοπού του, αφετέρου διότι η εκτέλεση αυτή ενέχει την αντιφατικότητα τα όργανα της εκτέλεσης του Δημοσίου να στρέφονται ουσιαστικά κατά του Δημοσίου, εφόσον αντικείμενο της εκτέλεσης θα είναι πράγμα παραχωρηθέν και ταχθέν από το ίδιο το Δημόσιο για την εξυπηρέτηση δημόσιου ειδικού σκοπού. Τέλος, προβάλλει ότι η διάθεση ή ανάλωση της περιουσίας που διατίθεται με δικαιοπραξία εν ζωή ή με διάταξη τελευταίας βουλήσεως για την εκπλήρωση ειδικού κοινωφελούς σκοπού, η εκτέλεση του οποίου ανατίθεται σε υφιστάμενα ιδρύματα, σωματεία κ.λπ., για σκοπό διαφορετικό από εκείνον για τον οποίο έχει ταχθεί, αντίκειται όχι μόνο στη διάταξη του άρθρου 96 παρ. 1 του ν. 2039/1939, αλλά και στη διάταξη του άρθρου 109 παρ. 1 του Συντάγματος, με την οποία διασφαλίζεται η βούληση του διαθέτη για το σκοπό που διατίθεται η περιουσία αυτή, ως δε τέτοια διάθεση νοείται και αυτή που επιχειρείται από τους δανειστές του λήπτη της περιουσίας με κατάσχεση και αναγκαστική εκτέλεση.

6. Επειδή, με βάσει τα ανωτέρω δεδομένα και λαμβάνοντας υπόψη ότι το ακίνητο που κατάσχεται με την προσβαλλόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης, παραχωρήθηκε από το Ελληνικό Δημόσιο προς τον ανακόπτοντα γυμναστικό σύλλογο με προορισμό να εξυπηρετήσει κοινωφελή σκοπό (ανέγερση γηπέδου και αθλητικών εγκαταστάσεων) και συνεπώς δεν μπορεί να εκποιηθεί ή να μεταβάλει σκοπό, αποτελεί κεφάλαιο αυτοτελούς διαχείρισης, σύμφωνα με το άρθρο 96 παρ. 1 του α.ν. 2039/1939, το οποίο ανήκει μεν κατά κυριότητα στον ανακόπτοντα σύλλογο, έχει όμως μόνο το συγκεκριμένο κοινωφελή σκοπό, που διασφαλίζεται τόσο από τη διάταξη αυτή, όσο και από το Σύνταγμα, καθώς η διάθεση του συγκεκριμένου ακινήτου, είτε εκούσια, είτε με αναγκαστική εκτέλεση, για σκοπό διαφορετικό από εκείνο που παραχωρήθηκε, είναι άκυρη. Συνεπώς η κρινόμενη αναγκαστική

Αριθμός απόφασης 999/2018

κατάσχεση, που επιβλήθηκε σε βάρος του παραπάνω ακινήτου, με σκοπό την ικανοποίηση των απαιτήσεων του Ελληνικού Δημοσίου, προερχομένων από οφειλόμενους φόρους, δηλαδή, με σκοπό διαφορετικό από τον κοινωφελή, για τον οποίο τούτο προορίζεται, πάσχει ακυρότητα, από την οποία επέρχεται βλάβη στον γυμναστικό σύλλογο και η οποία δεν μπορεί να επανορθωθεί διαφορετικά παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας αυτής.

7. Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη ανακοπή να γίνει δεκτή, να ακυρωθεί η ανακοπτόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης και να διαταχθεί η απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου (άρθρο 277 παρ. 9 του Κ.Δ.Δ.).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την ανακοπή.

Ακυρώνει την 4584/5-11-2011 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης Βασιλείου Τσιομπλίκα.

Διατάσσει την απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Θεσσαλονίκη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, στις 9-2-2018.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ**Βασιλική Βακούλα****Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ****Σουλτάνα Λουλούδη**